


KAPITAŁ LUDZKI
 NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

 Projekt współfinansowany przez
 Unię Europejską w ramach
 Europejskiego Funduszu
 Społecznego

UNIA EUROPEJSKA
 EUROPEJSKI
 FUNDUSZ SPOŁECZNY


Nazwa przedmiotu		Kod ECTS	
Sztuka w dyskursie artystów i teoretyków		8.0.12102	
Nazwa jednostki prowadzącej przedmiot			
Zakład Badań nad Sztukami Scenicznymi			
Studia			
wydział	kierunek	poziom	drugiego stopnia
Wydział Filologiczny	Zarządzanie i komunikacja w sztukach scenicznych	forma	stacjonarne
		moduł specjalnościowy	wszystkie
		specjalizacja	wszystkie
Nazwisko osoby prowadzącej (osób prowadzących)			
dr Agnieszka Żukowska; prof. dr hab. Zbigniew Majchrowski; dr hab. Małgorzata Jarmułowicz, profesor uczelni; dr hab. Elżbieta Mikiciuk, profesor uczelni; prof. dr hab. Wojciech Owczarski; mgr Piotr Maksymowicz; dr Katarzyna Kręglewska-Powązka			
Formy zajęć, sposób ich realizacji i przypisana im liczba godzin		Liczba punktów ECTS	
Formy zajęć		2	
Konwersatorium		15 godzin - uczestniczenie w zajęciach;	
Sposób realizacji zajęć		20 godzin - samodzielna praca studenta (przygotowywanie się do zajęć);	
zajęcia on-line, zajęcia w sali dydaktycznej		15 godzin - przygotowanie do kolokwium zaliczeniowego.	
Liczba godzin		Razem: 50 godzin = 2 ECTS.	
Konwersatorium: 15 godz.			
Termin realizacji przedmiotu			
2022/2023 letni			
Status przedmiotu		Język wykładowy	
obowiązkowy		- angielski w wymiarze 50.00%	
		- polski w wymiarze 50.00%	
Metody dydaktyczne		Forma i sposób zaliczenia oraz podstawowe kryteria oceny lub wymagania egzaminacyjne	
<ul style="list-style-type: none"> - Analiza tekstów z dyskusją - Dyskusja - Wykład konwersatoryjny - Wykład z prezentacją multimedialną - [Przedmiot realizowany po polsku lub po angielsku w zależności od możliwości kadrowych.] 		Sposób zaliczenia	
		Zaliczenie na ocenę	
		Formy zaliczenia	
		kolokwium	
		Podstawowe kryteria oceny	
		Student otrzymuje zaliczenie konwersatorium na podstawie: obecności i aktywnego udziału w konwersatorium (30%); kolokwium pisemnego albo ustnego z zakresu treści programowych (70%).	
Sposób weryfikacji założonych efektów uczenia się			

zakładany efekt uczenia się	analiza i interpretacja przykładów	dyskusja wokół problemów poruszanych w trakcie wykładu konwersatoryjnego	krytyczna lektura i omówienie tekstów teoretycznych, manifestów itp.	praca z tekstem pod kierunkiem wykładowcy	kolokwium zaliczeniowe na koniec semestru
Wiedza					
K_W01	+	+	+	+	+
K_W07	+	+	+	+	+
Umiejętności					
K_U01	+	+	+	+	+
K_U02	+	+	+	+	+
Kompetencje społeczne					
K_K01	+	+	+	+	+

Określenie przedmiotów wprowadzających wraz z wymogami wstępnymi**A. Wymagania formalne**

brak

B. Wymagania wstępne

brak

Cele kształcenia

Celem przedmiotu jest zapoznanie studentów z najważniejszymi nurtami oraz pojęciami w dziejach myśli o sztuce od antyku po czasy współczesne. Student zdobędzie usystematyzowaną wiedzę na temat rozwoju dyskursu teoretycznego oraz różnorodnych form autorefleksji przeprowadzanej przez artystów, a także wybranych zjawisk z zakresu historiografii oraz krytyki artystycznej. Wykształci umiejętność teoretycznego namysłu nad sztuką oraz zdolność krytycznej analizy tekstów sztuce poświęconych.

Treści programowe

Przykładowy zestaw treści:

Starożytność: mimesis, teoria poezji i wymowy, teoria architektury (Witruwiusz), ekfraza i periegetyka;

Średniowiecze: spór o obrazowanie, sztuka i piękno w ujęciu teologów;

Nowożytność: Leon Battista Alberti, Leonardo da Vinci, teoria sztuki dojrzalego renesansu, myśl o sztuce w Europie Północnej (Dürer), reformacja wobec sztuki, spory o pierwszeństwo sztuk, teoria sztuki poł. XVI w., historiografia Vasariego, kontreformacja, manierystyczna teoria sztuki, akademickie spory w XVII w.;

XVIII-XIX w.: początki i rozwój krytyki artystycznej; zachodnioeuropejska refleksja o sztuce; romantyzm; historyzm w architekturze; realizm vs. symbolizm; pisma „ojców nowoczesności” (Van Gogh, Gauguin, Cézanne);

XX w.: autorefleksja artystyczna (np. Kandinsky, Klee, Malewicz, Mondrian, Strzemiński), manifesty artystyczne (np. futurystyczne, dadaistyczne, surrealistyczne), artysta współczesny o sztuce, autokreacja artysty i biografia artysty jako suplement do dzieła.

Wykaz literatury**Każdorazowo na początku semestru prowadzący weryfikuje bądź ustala zestaw lektur wymaganych do zaliczenia przedmiotu.****A. Literatura wymagana do ostatecznego zaliczenia zajęć:****A.1. wykorzystywana podczas zajęć:**

Białostocki J., Myśliciele, kronikarze i artyści o sztuce. Od starożytności do 1500 roku, Gdańsk 2001.

Białostocki J., Teoretycy, pisarze i artyści o sztuce. 1500-1600, Gdańsk 2007.

Białostocki J., Poprzęcka M., Ziemia A. Teoretycy, historiografowie i artyści o sztuce. 1600-1700, Gdańsk 2009.

Grabska E., Morawska H., Artyści o sztuce. Od Van Gogha do Picassa, Warszawa 1969.

Grabska E., Poprzęcka M., Teoretycy, artyści i krytycy o sztuce 1700-1870, Warszawa 1989.

Grabska E., Moderniści o sztuce, Warszawa 1971.

Wybrane rozdziały literatury uzupełniającej.

A.2. studiowana samodzielnie przez studenta:

Materiały zostaną udostępnione przez prowadzącego.

B. Literatura uzupełniająca:

Barasch M., Theories of Art 1.: From Plato to Winckelmann, London 2000.

Barasch M., Theories of Art 2.: From Winckelmann to Baudelaire, London 2000.

Barasch M., Theories of Art 3.: From Impressionism to Kandinsky, London 2000.

Carroll N., Theories of Art Today, London 2000.

Chipp, H. B., Theories of Modern Art: A Sourcebook by Artists and Critics, Berkeley 1984.

D'Alleva A., Metody i teorie historii sztuki, Kraków 2008.

Da Vinci L., Traktat o malarstwie, Gdańsk 2006.

Gauguin P., No noa, Kraków 1959.
 Grabska E., Apollinaire i teoretycy kubizmu, Warszawa 1966.
 Harrison C. et al, Art in Theory 1900-2000, Oxford 1991.
 Kuspit D., Koniec sztuki, tłum. J. Borowski, Gdańsk 2006.
 Morawska H., Francuscy pisarze i krytycy o malarstwie 1820-1876, red. Warszawa 1977.
 Tatarkiewicz W., Dzieje sześciu pojęć. Sztuka - piękno - forma - twórczość - odtwórczość - przeżycie artystyczne, Warszawa 1975.
 Van Gogh V., Listy do brata, Warszawa 2002.
 Venturi L., History of Art Criticism, New York 1964.
 Żmijewski A., Drżące ciała. Rozmowy z artystami, Kraków 2006.

Kierunkowe efekty uczenia się

K_W01, K_W07
 K_U01, K_U02
 K_K01

Wiedza

Student:
 K_W01 - posiada pogłębioną wiedzę o powiązaniach sztuk scenicznych z innymi obszarami humanistyki, zwłaszcza z dziejami myśli o sztuce, oraz jest świadom problemów i możliwości badawczych wynikających z powiązania tych obszarów;
 K_W07 - ma uporządkowaną wiedzę z zakresu nauk o sztuce, ze szczególnym uwzględnieniem dziejów myśli o sztuce.

Umiejętności

Student:
 K_U01 - potrafi komunikować się z przedstawicielami zróżnicowanych lokalnych, krajowych i zagranicznych kręgów odbiorców oraz dostosować swoją wypowiedź do wymogów określonej sytuacji komunikacyjnej, w szczególności wymagającej teoretycznego namysłu nad sztuką, i odpowiednio uzasadniać swoje stanowisko;
 K_U02 - potrafi rozpoznawać różnorodne kody komunikacyjne w obrębie sztuk scenicznych i dokonywać analizy i interpretacji przedstawień w powiązaniu z teoretyczną wykładnią sztuki oraz z uwzględnieniem najważniejszych pojęć absorbujących artystów oraz teoretyków sztuki na przestrzeni wieków.

Kompetencje społeczne (postawy)

Student:
 K_K01 - jest gotów do krytycznej oceny treści komunikowanych poprzez dzieła sztuki scenicznej z zastosowaniem kategorii obecnych w teoretycznym namyśle nad sztuką.

Kontakt

agnieszka.zukowska@ug.edu.pl